

НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ НА ОБЩИНИТЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София 1111, ул. Голаш 23, тел/факс: +359 2 9434 467, 9434 468, факс: 9434 431 e-mail: namrb@namrb.org
web site: www.namrb.org

НСОРБ
ул. "Голаш" 23
Изм. № И-1049(2)
23.07.15г.

До
Г-н Борислав Борисов
Председател на Комисията
въпросите на децата,
младежта и спорта
43-то НС

Относно: становище по Законопроект за изменение и допълнение на Закона за закрила на детето (ЗИД на ЗЗД), сигн.№ 554-01-133, Ваш изх. № КДС- 553-15-74/22.07.2015 г.

Уважаеми г-н Борисов,

Предложеният законопроект не е предварително консултиран с местните власти и липсва оценка на въздействието на местно ниво при евентуалното въвеждане на промяната. Задължителното въвеждане на специфични хранителни режими за определени категории деца, без това да е продиктувано от здравословното им състояние, предполага цялостна реорганизация на съществуващата система от дейности, осигуряващи услугата, която е трудно осъществима и за която е необходим и съответен допълнителен публичен ресурс.

Предлагаме новата ал. 3 на чл. 14 от Закона за закрила на детето да придобие следната редакция:

„Чл. 14 (3) В детски градини и училища – държавна, общинска и частна собственост, може да се осигурява хранителен режим, съобразен с религиозната принадлежност на децата.“

Мотиви:

Считаме, че предложението на вносителите трудно би могло да бъде възприето като елемент, гарантиращ правото на свободно определяне на отношението на детето към религията. Уважението и зачитането на религиозните убеждения и чувства на пълнолетните граждани и децата е регламентирано в актове на международното право (Конвенция на ООН за правата на детето), в програмни документи на ЕС - Стратегия на Съвета на Европа за правата на детето (2012-2015г.), редица актове на вътрешното ни законодателство (Конституция, Закон за вероизповеданията, Закон за защита от дискриминация и др.). От избраните документи не може да се изведе пряко или косвено задължение за публичните институции в изтъкнатия от вносителите смисъл. Нещо повече – възприемането му, особено в рамките на детските общности, би довело до нежелателен ефект на изкуствено изолиране от общността. Гарантирането на правото на свободно изповядване на религиозните убеждения на личността като общоприет принцип на правото, изисква установяване на обществена и институционална среда на толерантност към различните религиозни практики и традиции, без да се навлиза в техните битови измерения, касаещи интимното пространство на семейните взаимоотношения.

Общините, като основни собственици и отговорни за дейността на детските градини и училищата, срещат немалко трудности в прилагането на нормативните изисквания за здравословно хранене на децата и учениците – по същество това е система от

дейности, свързани с технологичното оборудване на помещенията на кухненските блокове, входящ и изходящ контрол на хранителните продукти и тяхното съхранение, изготвяне на ежедневни менюта, съобразени с нуждите и възрастта на децата и т.н. Тази специфична публична услуга се регулира от редица подзаконови нормативни актове (*Наредба № 37 от 21.07.2009 г. за здравословно хранене на учениците, Наредба №6 от 10.08.2011 г. за здравословно хранене на децата на възраст от 3 до 7 години в детски заведения, Наредба №2 от 7.03.2013 г. за здравословно хранене на децата на възраст от 0 до 3 години в детските заведения и детските кухни*), въвеждащи изисквания за произход, вид, качество, количество, комбиниране и обработка на влаганите хранителни продукти, които са съобразени с медицински критерии, насочени към пълноценното хранене на децата съобразно възрастовите им особености и нужди. По информация на НСОРБ, изпълнението на изискванията само на двете наредби от 2011 г. и 2013 г. доведе до оскъпяване на храненето с над 50% (поради значително по-високата цена на произвежданите по утвърден стандарт продукти) - изцяло за сметка на общинските бюджети.

Като се надяваме, че предложенията ни ще бъдат отразени, оставам

Изпълнителен директор

